

مدني مرڪزن (فيضان مدينه) ۽ شعبه امام مسجد (دعوت اسلامي) جي تحت مسجدن جي لاءِ
3 جولاءِ 2026ء (متوقع اسلامي تاريخ، 17 محرم شريف 1448هـ) جي جمعة المبارڪ جو

قرآني بيان
بيناام

نماز جي ذريعي مدد گهرو...!

هن بيان ۾ توهان ڄاڻي سگهندؤ...

✿... نماز ۽ نعتِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

✿... اهو اصل ۾ نماز ئي ناهي...!!

✿... اسان کي نماز سان راحت پهچايو!

✿... تيز برسات پئي... ڪيئن؟ (واقعو)

پيشڪش

FOR FEEDBACK
(+92) 315 2692 786

المَدِينَةُ الْعِلْمِيَّة

Islamic Research Center

GET MORE SPEECHES
(+92) 310 8882 033

(شعبه: بياناتِ دعوتِ اسلامي)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى خَاتَمِ النَّبِيِّينَ ط
 اَمَّا بَعْدُ فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ط بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ط
 الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ
 الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللّٰهِ وَعَلٰى اٰلِكَ وَاَصْحٰبِكَ يَا تُوْرَةَ اللّٰهِ

نَوِيْتُ سُنَّتِ الْاِعْتِكَافِ (ترجمو: مون سنّت اعتكاف جي نيّت ڪئي)

دروڊ پاڪ جي فضيلت

قَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ:

اِنَّكُمْ تُعْرَضُونَ عَلَيَّ بِاَسْبَابِكُمْ وَسِيَّامِكُمْ فَاَحْسِنُوا الصَّلَاةَ عَلَيَّ

آخري نبي، رسولِ هاشمي صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان آهي: بيشڪ توهان جا نالا توهان جي سڃاڻپ سميت مون تي پيش ڪيا ويندا آهن، تنهنڪري مون تي احسن (يعني بهترين لفظن ۾) دروڊ پاڪ پڙهو. (1)

جتنا پهڻجا سکوڙو درود شريف
 جس قدر جس کا هوڙو درود شريف
 جملہ حاجات کوڙو درود شريف (2)

تحفہ رُوحِ نبي کو پهڻچاؤ
 جاڪے وہاں پيش ہو گا نام بنام
 گر پڙهیں صدقِ دل سے کافی ہے

صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْبِ! صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ

1...مصنف عبدالرزاق، الاول من كتاب الصلاة، باب الصلاة على النبي، جلد: 2، صفحه: 140، حديث: 3116.

2...نور ايمان، صفحه: 39، ملقطاً.

قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ (اللَّهُ پاك قرآنِ كريم ۾ فرمائي ٿو:
وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا كَلْبَةٌ أَلَّا عَلَى الْخٰشِعِينَ (45)

(سپارو: 1، البقرة: 41)

صَدَقَ رَسُولُهُ النَّبِيُّ الْكَرِيمُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ترجمو ڪنز العرفان: ۽ صبر ۽ نماز کان مدد حاصل ڪريو ۽ بيشڪ
نماز ضرور گوري آهي پر انهن تي جيڪي دل سان مون ڏانهن
جهڪن ٿا.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

آيت سڳوريءَ جو مرڪزي مضمون

پيارا اسلامي ڀائرو! اسان پهرئين سپاريءَ، سورت البقره جي
آيت 45 ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪئي. هيءَ تمام ايمان افروز آيت
سڳوري آهي. بنيادي طور تي هن ۾ استعانت (يعني مدد گهرڻ) جو
مسئلو بيان ڪيو ويو آهي. اچو! پهريان آيت سڳوري ترجمي سان
گڏ ٻڌون ٿا، پوءِ ان جي وضاحت ۽ ان مان ملندڙ سبق سکنداسين.
الله پاك فرمايو:

وَاسْتَعِينُوا

ترجمو ڪنز العرفان: ۽ مدد حاصل ڪريو. (پارو: 1، البقرة: 45)

هتي به ڪلام جو رخ بني اسرائيل ڏانهن آهي، ڪين ڪم ٿيو:
استعانت ڪيو! يعني مدد گهرو...!!

ڪهڙي طرح گهڙي آهي؟ ارشاد فرمايو:

بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ

ترجمو: صبر ۽ نماز سان. (پارو: 1، البقرة: 45)

يعني اي بني اسرائيل! توهان مدد گهرو! ۽ ان مدد گهڙ جا 2 طريقا آهن: (1): صبر (2): نماز. يعني انهن ٻن طريقن سان مدد گهرو...!!¹
وڌيڪ فرمايو:

وَأَنَّهَا كَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

ترجمو ڪنز العرفان: ۽ بيشڪ نماز ضرور ڳري آهي پر انهن تي جيڪي دل سان منهنجي طرف جهڪن ٿا. (پارو: 1، البقرة: 45)

يعني نماز پڙهڻ، ان ذريعي مدد گهڙ، آهي ته تمام ڏکيو ڪم...!! هي آسان صرف ان جي لاءِ هوندو آهي، جنهن جي دل الله پاڪ جي محبت ۽ ان جي خوف سان ڀريل هوندي آهي. تنهنڪري پنهنجي دل ۾ الله پاڪ جي محبت به وڌايو! ان جو خوف به پيدا ڪيو! پوءِ نماز ۽ صبر جي ذريعي الله پاڪ کان مدد گهرو...!!

پوري ڪروائے ہر ایک حاجت نماز
پوري ڪروائے گی رب سے حاجت نماز

صبر سے اور نمازوں سے چاهو مدد
خوب نفلوں کے سجدوں میں مانگو دُعا

¹ تفسیر نعیمی، پارہ: 1، سورۃ بقرہ، زیر: 45، جلد: 1، صفحہ: 350۔

آيت سڳوري مان ملندڙ سبق

پيارا اسلامي ڀائرو! هيءَ هڪ آيت جيڪا اسان ٻڌي، ان مان اسان کي گهڻو ڪجهه سبق سکڻ لاءِ ملي ٿو:

(1): نماز ۽ نعتِ مصطفيٰ

پهرين ڳالهه ته اهو غور فرمايو! ته بني اسرائيل کي هتي مدد گهرڻ جو حڪم ڏنو ويو، سوال ذهن ۾ اهو ٿو اڀري ته مدد ڪهڙي ڳالهه تي گهرڻي آهي؟

ڏسو! جڏهن به مدد گهرڻ جو عمل هوندو آهي ته ان ۾ 4 شيون ضرور هونديون آهن: (1): هڪ آهي اها هستي جنهن کان مدد گهري وڃي، ان کي **مُسْتَعَان** چئبو آهي (2): ٻيو آهي مدد گهرڻ وارو، ان کي **مُسْتَعِين** چئبو آهي (3): ٽين شيءِ آهي اهو ذريعو، اهو رستو، اهو طريقو جنهن جي ذريعي مدد گهري وڃي، ان کي **مُسْتَعَان** به چئبو آهي (4): چوٿين شيءِ آهي اها مشڪل، اها پریشاني، اها ضرورت جنهن تي مدد گهري وڃي، ان کي **مُسْتَعَانِ عَلَيْهِ** چئبو آهي.

مثال طور فرض ڪريو ته هڪ شخص بيمار آهي. هاڻي هو دعا لاءِ هٿ ڪڍي الله پاڪ جي بارگاهه ۾ عرض ڪري ٿو: اي الله پاڪ! تون شفا ڏيڻ وارو آهين، مون کي شفا نصيب فرما.

هن مثال ۾ **♦** جيڪو بيمار آهي، اهو 'مستعين' (مدد گهرڻ وارو) آهي. جنهن کان شفا گهري پئي وڃي، اهو رب ڪائنات 'مستعان' آهي.

بيماري جنهن مان شفا گهري پئي وڃي، اها 'مستعان عليه آهي. ۽
ان شخص مدد لاءِ جيڪو رستو اختيار ڪيو، اها دعا **مُسْتَعَانٌ بِهِ** آهي.
هاڻي آيت سڳوري ٻڌو! الله پاڪ فرمايو:

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ^ط

ترجمو ڪنزالعرفان: ۽ صبر ۽ نماز کان مدد حاصل ڪيو.

يعني اي بني اسرائيل! مدد چاهيو! صبر جي ذريعي ۽ نماز جي
ذريعي.

هاڻي هتي مدد گهرڻ وارا آهن: بني اسرائيل. جنهن کان مدد
گهري ويندي، اهو آهي: الله پاڪ. مدد گهرڻ جو ذريعو آهي: صبر ۽
نماز. پر اها مشڪل، اها پریشاني، اها ضرورت ڪهڙي آهي جنهن
تي مدد گهرڻي آهي؟

هن ڳالهه کي ٿورو توجهه سان سمجهجو، **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمِ!** ايمان تازو
ٿيندو. الله پاڪ بني اسرائيل کي فرمايو: صبر ۽ نماز ذريعي مدد
گهرو! مدد ڪهڙي ڳالهه تي گهرڻي آهي؟ ان کي سمجهڻو آهي. ٿورو
هن آيت کان اڳ واريون آيتون ٻڌو! بني اسرائيل سان اها ڳالهه ٿي
رهي هئي ته: اي بني اسرائيل! الله پاڪ جا آخري نبي، رسول
هاشمي **صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** تشریف کڻي آيا آهن، ان تي ايمان آڻيو! ان جو
ڪلمو پڙهو! انهن جي دامن ڪرم سان چنبڙي وڃو! ۽

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

(پارو: 1، البقرة: 42)

ترجمو ڪنز العرفان: ۽ حق کي باطل سان نه ملايو ۽ ڄاڻي وائي حق کي نه لڪايو.

يعني اسان جي محبوب ﷺ جون اهي نعتون، اهي اوصاف ۽ ڪمال جيڪي اسان تورات شريف ۾ ذڪر فرمايا آهن، اسان جي محبوب ﷺ جي انهن نعتن کي نه لڪايو! انهن نعتن ۾ پنهنجي طرفان غلط ڳالهيون شامل نه ڪريو! بلڪ اسان جي محبوب ﷺ جون نعتون وڏي جوش ۽ جذبي سان ماڻهن جي سامهون بيان ڪري ڇڏيو! (1)

هتي اچي بني اسرائيل کي مشڪل پيش اچي ٿي، جڻ ته اهي چون ٿا: جيڪڏهن اسان نعتِ مصطفيٰ ﷺ بيان ڪيون ته اسان جون سرداريون هليون وينديون، اسان جا عهدا ختم ٿي ويندا، اسان جا نذرانا بند ٿي ويندا، تنهنڪري اسان جي همت نٿي ٿئي، اسان نعتِ مصطفيٰ ﷺ جيڪا تورات ۾ ذڪر ڪئي وئي آهي، ان جو چرچو ڪيئن ڪيون؟ هي ته تمام ڏکيو ڪم آهي...! هي هئي مشڪل...!! الله پاڪ ڪين ان مشڪل جو حل ڏنو، فرمايو:

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ

ترجمو ڪنز العرفان: ۽ صبر ۽ نماز کان مدد گهرو

...جلالين مع حاشيه صاوي، ڀره: 1، سورة بقره، ذير آيت: 42، جز: 1، جلد: 1، صفحه: 67-

يعني اي بني اسرائيل! اسان جي محبوب **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي نعتن جو، پاڻ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي اوصاف ۽ کمال جو ذڪر ڪرڻ جي توهان کي همت نٿي ٿئي، حوصلي جي گهٽتائي آهي، ته پوءِ توهان نمازون پڙهندا ڪيو! صبر جي ذريعي مدد گهرو! ان نماز ۽ صبر جي برڪت سان توهان جي دل ۾ نعتِ مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو ذڪر ڪرڻ جي همت اچي ويندي. (1)

سُبْحَانَ اللهِ! ڪيڏي ايمان افروز ڳالهه آهي، ان مان معلوم ٿيو ته نماز اها اعليٰ ترين عبادت آهي، جيڪا الله پاڪ جو قرب به ڏياري ٿي ۽ نعتِ مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**، اوصافِ مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ۽ ڪلماتِ مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو ذڪر ڪرڻ جي همت به ڏياري ٿي.

اهو اصل ۾ نماز ئي ناهي...!!

هڪ تمام وڏو مفسر آهي: علامه بقاعي **رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ** پاڻ هن مقام تي تمام پياري ڳالهه لکي آهي، فرمائن ٿا: هن آيت مان اشارتاً معلوم ٿيو ته جنهن جي نماز کيس باطل کان روڪي نٿي سگهي، هن حق (يعني نعتِ مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**، ڪلماتِ مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**، اوصافِ مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**) جي ذڪر ڪرڻ تي نٿي اڀاري، اهو ٻانهو جيتوڻيڪ رکوع ته ڪري ٿو، سجدو به ڪري ٿو، پر ان جي نماز، سچي نماز ناهي. (2)

مير اقيام بهي حجاب | مير اسجدو بهي حجاب

شوق تير اگر نه هوميري نماز کا امام

1... نظم الدرر، ڀلڙو: 1، سورة بقره، زير: 45، جلد: 1، صفحہ: 125 مفصلاً۔

2... نظم الدرر، ڀلڙو: 1، سورة بقره، زير: 45، جلد: 1، صفحہ: 125 خلاصاً۔

وضاحت: يا رسول الله ﷺ! جيڪڏهن اوهان جي محبت، اوهان جو شوق، اوهان جو عشق دل ۾ نه هوندو ته نماز جون حقيقي برڪتون ظاهر نه ٿينديون. ان وقت تائين قيام به هڪ پردو رهندو ۽ سجدو به غفلت وارو هوندو.

اي عاشقانِ رسول! هيءَ غور ڪرڻ جي ڳالهه آهي، اسان الحمد لله! نماز پڙهون ٿا، هر ڪو پنهنجو پاڻ تي غور ڪري: ۞ ڇا نماز پڙهي اسان جي دل ۾ عشقِ مصطفيٰ ﷺ وڌندو آهي؟ ۞ ڇا نماز پڙهڻ سان اسان جي دل ۾ عظمتِ مصطفيٰ ﷺ ۾ اضافو ٿئي پيو؟ ۞ ڇا نماز پڙهڻ سان اسان جي دل ۾ نعت ۽ اوصافِ مصطفيٰ ﷺ ٻڌڻ جو شوق اڀري پيو؟ جيڪڏهن هي شوق، هي عشق، هيءَ محبت نصيب ٿي رهي آهي ته اسان جي نماز **إِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيمِ!** دنيا ۽ آخرت ۾ اسان جي نجات جو ذريعو بڻجي ويندي. پر جيڪڏهن صورتحال اهڙي آهي ته نمازون ته پڙهون ٿا پر **مَعَادَ اللهِ!** دل ۾ جيڪو عشقِ رسول ﷺ هو، اهو به گهٽجي رهيو آهي، ته پوءِ اسان کي پنهنجي نمازن جو فڪر ڪرڻ جي ضرورت آهي.

تيرا امام بے حضور، تيري نماز بے سرور | ايسي نماز سے گزر، ايسے امام سے گزر

وضاحت: يعني اهو امام جيڪو نماز ته پڙهائي ٿو پر عاشقِ رسول ناهي، الله ۽ رسول جي محبت سان سرشار ناهي، ۽ اهڙي نماز جنهن ۾ عشق ۽ محبت جو سرور ناهي، اهڙي نماز کان اڳتي وڌ، اهڙي جي پويان نماز پڙهو جيڪو الله ۽ رسول جي محبت سان سرشار

هجي، تنهنڪري نماز به عشق ۽ محبت سان پڙهندا ڪيو...!

الله پاڪ اسان کي پڪو سچو نمازي بڻائي ۽ ان نماز جي برڪت سان اسان کي عشقِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي دولت نصيب فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

هڪ اهم وضاحت

هتي هڪ اهم وضاحت ڪري ڇڏيان، هڪ ته نعت اها آهي جيڪا اسان وٽ نعت خوان سڳورا طرز سان پڙهندا آهن، اها به الحمد لله! نعت ئي آهي. پر هتي جنهن نعت جو ذڪر ٿي رهيو آهي، ان مان مراد پياري آقا مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا اهي اوصاف ۽ کمالات آهن، جيڪي تورات شريف ۾ بيان ٿيل هئا.

(2): نماز به مددگار آهي، نماز به مددگار آهن

پيارا اسلامي ڀائرو! الله پاڪ فرمايو:

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ

ترجمو ڪنز العرفان: ۽ صبر ۽ نماز کان مدد حاصل ڪيو.

هن مقام تي هڪ تمام وڏو ڪمال وارو نڪتو آهي، ڏسو! الله پاڪ فرمايو: نماز کان مدد گهرو! سوال هي آهي: ۞ نماز ڇا آهي؟ ۞ ڇا نماز ڪنهن شيءِ جو نالو آهي؟ ۞ ڇا نماز ڪنهن شخص جو نالو آهي؟ ۞ ڇا ڪنهن هستي جو نالو آهي؟ پاڻ کان پڇا ڪيو! ۞ ڇا

ڪڏهن توهان نماز ڏني آهي؟ نمازي ته ڏنو هوندو، نماز نه ڏني هوندي. **◆** نماز هڪ عمل جو نالو آهي. **◆** هڪ ٻانهو الله پاڪ جي بارگاه ۾ حاضر ٿيندو آهي، **◆** ڪڏهن قيام ڪندو آهي، **◆** ڪڏهن رکوع، **◆** ڪڏهن سجدو. **◆** الله پاڪ جو ذڪر ڪندو آهي، **◆** ان جي پاڪائي بيان ڪندو آهي، هن عمل جو نالو نماز آهي. غور جي ڳالهه آهي ته جڏهن نماز جيڪا هڪ عمل آهي، اهو مددگار ٿي سگهي ٿو، ان مان مدد گهري سگهجي ٿي، ته پوءِ اهو ٻانهو جيڪو قيام ۾ بيٺل آهي، جيڪو رکوع ۽ سجدا ڪري رهيو آهي، آخر اهو ٻانهو مددگار ڇو نٿو ٿي سگهي؟ ان ٻانهي کان مدد ڇو نٿي حاصل ڪري سگهجي؟

ٿورو وڌيڪ واضح ڪيان ته چئي ڇڏيو! **◆** جڏهن نماز کان مدد گهري سگهجي ٿي ته اسان جي آقا ۽ مولا، مڪي مدني مصطفيٰ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جيڪي ڪائنات جا سڀ کان وڏا نمازي آهن، انهن کان مدد ڇو نٿي گهري سگهجي؟ **◆** جيڪڏهن نماز مان مدد گهري سگهجي ٿي ته صحابه ڪرام جيڪي امام الانبياء جي پويان نمازون پڙهڻ وارا آهن، انهن کان مدد ڇو نٿي گهري سگهجي؟ **◆** جيڪڏهن نماز مان مدد گهري سگهجي ٿي ته غوثِ پاڪ جن 40 سال عشاء جي وضو سان فجر جي نماز ادا فرمائي، اهڙي باڪمال نمازي کان مدد ڇو نٿي گهري سگهجي؟

اهڙي طرح **◆** داتا حضور، **◆** خواجہ غريب نواز، **◆** اعليٰ حضرت، **◆** بابا فريد، **◆** حضرت سلطان باهو رحمهم الله جيڪي يقيني طور نمازي هئا، پڪا نمازي هئا، انهن کان مدد ڇو نٿي گهري سگهجي؟

جيڪڏهن نماز مددگار آهي، ته اهڙا باڪمال نمازي به الله جي عطا سان ضرور مددگار آهن.

انڪري نماز کان به مدد گهري سگهجي ٿي ۽ الله جي انهن نيڪ بانهن کان به مدد گهري سگهجي ٿي. ان ۾ ڪو حرج ناهي.

<p>غزودن ڪي بهي هو غمخوار رسولِ عربي ميرے حامی، مرے غمخوار رسولِ عربي</p>	<p>بے کسوں ڪي هو مددگار رسولِ عربي مشڪلين ميري هون آسان برائے مُرشد</p>
---	---

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

(3): نماز کان مدد گهرو...!!

پيارا اسلامي ڀائرو! هن آيتِ سڳوري بابت ڪجهه اهم وضاحتون آهن. مرڪزي طور تي هن آيت ۾ صبر ۽ نماز ذريعي مدد گهرڻ جو حڪم ڏنو ويو آهي. تنهنڪري اسان کي گهرجي ته ۞ ڪا به مشڪل هجي، ۞ پريشاني هجي، ۞ تڪليف هجي، ۞ ڪاروبار بند ٿي ويو هجي، ۞ نوڪري نه ملي رهي هجي، ۞ گهر جا حالات نيڪ نه هجن، ۞ گهر ۾ جهيڙا هجن، ۞ بيماري اچي وئي هجي، ۞ قرض هجي، ڪا به مشڪل هجي، اسان کي نماز کان مدد وٺڻ گهرجي.

جڏهن بارگاهِ رسالت ۾ بڪ جي حاضري ٿيندي هئي

صاحبِ تفسير عزيزي هن جاءِ تي بيان فرمايو آهي ته: الله پاڪ

جي آخري نبي، مڪي مدني آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي گهر ۾ جڏهن فاقو هوندو هو ۽ بڪ غالب ٿيندي هئي ته پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مسجد ۾ تشریف آڻي نماز ۾ مشغول ٿي ويندا هئا. (1)

اسان کي نماز ذريعي راحت پهچايو!

اي عاشقانِ رسول! جڏهن ڪا مصيبت اچي وڃي يا ڪو نازڪ معاملو درپيش هجي ته فوراً نماز جو سهارو وٺڻ گهرجي. اسان جا پيارا آقا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اهر معاملي تي نماز ۾ مشغول ٿي ويندا هئا (2) ڇو ته نماز تمام ذڪرن ۽ دعائن جو مجموعو آهي، ان جي برڪت سان رنج ۽ غم کان راحت ملندي آهي.

اهائي وجهه آهي ته **◆** مديني جا تاجدار صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حضرت بلال رَضِيَ اللهُ عَنْهُ کي فرمائيندا هئا: اي بلال! اسان کي نماز ذريعي راحت پهچايو (يعني اذان ڏيو ته جيئن اسان نماز پڙهي راحت حاصل ڪريون). (3) **◆** حضرت عبدالله بن مسعود رَضِيَ اللهُ عَنْهُ فرمائن ٿا: جڏهن آسمان مان ڪو خوفناڪ آواز ٻڌو ته نماز ڏانهن متوجه ٿيو. (4) **◆** حضرت عبدالله بن عباس رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا بابت منقول آهي ته بصره ۾ زلزلو آيو ته پاڻ نماز پڙهيائون. (5)

1...تفسير عزيزي، ٻاره، 1: سورة بقره، زير: 45، جلد: 1، صفحہ: 438.

2...ابو داؤد، ڪتاب الصلاة، باب وقت قيام النبي صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ... الخ، صفحہ: 216، حديث: 1319.

3...ابو داؤد، ڪتاب الادب، باب في صلاة العتمة، صفحہ: 780، حديث: 4986.

4...سنن الڪبرى للبيهقي، ڪتاب الصلاة الخسوف، باب من استحب... الخ، جلد: 3، صفحہ: 800، حديث: 6380.

5...مرقاة المفاتيح، ڪتاب الصلاة، باب الصلاة الخسوف، الفصل الثاني، جلد: 3، صفحہ: 541 تحت الحديث: 1491.

جڏهن پٽ جي وفات جي خبر ملي (واقعو)

حضرت ابن عباس رَضِيَ اللهُ عَنْهُ پٽ جي وفات جي خبر ٻڌي نماز ۾ مشغول ٿي ويا ۽ نماز کي ايترو ڊگهو ڪيائون جو جڏهن ماڻهو دفن ڪري موٽي آيا تڏهن سلام ڦيرايائون. ماڻهن ان جي وجهه پڇي ته فرمايائون: مون کي هن پٽ سان تمام گهڻي محبت هئي، مان هن جي جدائي جو ڏک برداشت نه ڀيو ڪري سگهان، ان ڪري نماز ۾ مشغول ٿي هن صدمي کان بي خبر ٿي ويس ۽ پاڻ اها ئي آيت پڙهيائون: (1)

وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ

ترجمو ڪنز العرفان: صبر ۽ نماز کان مدد حاصل ڪيو.

هه مريضون ڪو پيغام صحت نماز
پوري ڪروائے هر ايك حاجت نماز (2)

قلب نمگين ڪا سامان فرحت نماز
صبر سے اور نمازوں سے چاهو مدد

پٽ کي پوليس ڇڏي ڏنو

حضرت ابو حسن سري سقطي رَضِيَ اللهُ عَلَيْهِ جي خدمت ۾ پاڙيسري عورت آئي ۽ عرض ڪيائين: اي ابو حسن! رات منهنجي پٽ کي سپاهي پڪڙي کڻي ويا آهن، شايد کيس تڪليف پهچائين، مهرباني ڪري منهنجي پٽ جي سفارش فرمايو. يا ڪنهن کي مون سان گڏ موڪليو. پاڙيسرڻ جي فرياد ٻڌي پاڻ اٿي خشوع ۽ خضوع سان نماز

1... تفسیر عزیز، پارہ: 1، سورہ بقره، زیر: 45، جلد: 1، صفحہ: 439.

2... وسائل فردوس، صفحہ: 22 ملقطاً.

۾ مشغول ٿي ويا. جڏهن ڪافي دير ٿي ته ان عورت چيو: اي ابو حسن! جلدي ڪريو، ڪٿي حاڪم منهنجي پٽ کي قيد ۾ نه وجهي ڇڏي!

پاڻ نماز ۾ مشغول رهيا، پوءِ سلام ڦيرڻ کانپوءِ فرمائون: اي الله جي پانهي! مان تنهنجو معاملو ٿي ته حل ڪري رهيو آهيان. اڃا اها ڳالهه ٻولھ پئي هلي ته ان پاڙيسرڻ جي خادمه آئي ۽ چوڻ لڳي: بيسي جي! گهر هلو، اوهان جو پٽ گهر اچي ويو آهي. اهو ٻڌي اها عورت تمام گهڻي خوش ٿي ۽ دعائون ڏيندي رواني ٿي وئي. (1)

قيد ٿيو! چاهو براءت، تم پڙهოდل سے نماز
دور هو جائے گی آفت، تم پڙهოდل سے نماز

تيز برسات پئي... ڪيئن؟

خادمِ نبي حضرت انس بن مالڪ رضي الله عنه جي مالهيءَ هڪ دفعي اچي شديد ڏڪار (برساتون نه پوڻ) جي شڪايت ڪئي. پاڻ وضو ڪيائون ۽ نماز پڙهيائون، پوءِ فرمائون: اي باغبان! آسمان ڏانهن ڏس! ڇا توکي ڪجهه نظر اچي رهيو آهي؟ هن عرض ڪيو: سائين! مون کي آسمان ۾ ڪجهه به نظر نٿو اچي. پاڻ ٻيهر نماز پڙهي پڇيائون، مالهيءَ ساڳيو جواب ڏنو. ٽئين يا چوٿين دفعي جڏهن پڇيائون ته مالهي چيو: هڪ پڪيءَ جي ڪنڀ جيتري بادل جي ٽڪري نظر اچي رهي آهي. پاڻ نماز ۽ دعا ۾ مشغول رهيا تان جو سڄي

1. عيون الحكايات، الحكاية الخامسة ولاربعون بعد المائة من مناقب سري سقطي، صفحه: 164-

آسمان ۾ ڪڪر چائنجي ويا ۽ تيز برسات پئي. حضرت انس بن مالڪ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ مالهيءَ کي حڪم ڏنو: ”گهوڙي تي سوار ٿي ڏس ته برسات ڪيستائين پهتي آهي؟“ هن چئني طرفن کان ڏسي اچي ٻڌايو ته هيءَ برسات فلائن محلن کان اڳتي نه وڌي آهي. (1)

چشموجاري ٿي ويو

حضرت عقبه بن نافع فهري رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ جو لشڪر آفريقا جي جهادن ۾ هڪ دفعي اهڙي مقام تي پهتو جتي پاڻي جو نالو نشان نه هو، لشڪر اڃ جي شدت کان پريشان ٿي ويو. حضرت عقبه بن نافع رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ 2 رڪعت نماز پڙهي دعا لاءِ هٿ کنيا، اڃا دعا ختم نه ٿي هئي ته سندن گهوڙو پنهنجي سنب (گر) سان زمين کوٽڻ لڳو. پاڻ ڏٺائون ته مٽي هٽي وئي هئي ۽ هڪ پٿر نظر پئي آيو. جيئن ئي پٿر هٽايائون، ان جي هيٺان چشمو ڦٽي/اٽلي پيو ۽ ايترو پاڻي نڪتو جو سڄو لشڪر سيراب ٿي ويو، سڀني جانورن به ڍؤ ڪري پاڻي پيتو ۽ لشڪر وارن پنهنجا ٿانو پڻ ڀري ورتا، تنهن کان پوءِ ان چشمي کي وهندو ڇڏي لشڪر اڳتي روانو ٿي ويو. (2)

قطعُ بے آب هو، بے چين هو بے تاب هو

پياس کي هو ڏور شدت، تم پڙهو ول سے نماز

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

1...طبقات ابن سعد، رقم: 2837، انس بن مالك بن النضر، جلد: 7، صفحه: 15-

2...الكامل في التاريخ، ثم دخلت سنة اثنين و ستين، ذكر ولاية عقبه بن نافع... الخ، جلد: 3، صفحه: 206-

زمين مان دينار ڪيندڙ نمازي (واقعو)

حضرت ابوبڪر بن فضل رحمة الله عليه فرمائي ٿو ته مون جڏهن اصرار ڪري پنهنجي هڪ رومي دوست کان اسلام آڻڻ جو سبب پڇيو ته هن بيان ڪيو: اسان جي ملڪ تي مسلمانن جي لشڪر حملو ڪيو، جنگ لڳي، ڪجهه اسان جا ماڻهو مارجي ويا ۽ ڪجهه انهن جا. مون اڪيلي ڏهن (10) مسلمانن کي قيدي بڻائي ورتو. ملڪ روم ۾ منهنجو هڪ تمام وڏو گهر هو، مون انهن سڀني کي پنهنجي خادمن جي حوالي ڪري ڇڏيو. انهن کين زنجيرن ۾ جڪڙي، خچرن تي سامان سٿڻ جي ڪم تي لڳائي ڇڏيو.

هڪ ڏينهن مون انهن قيدين تي مقرر هڪ خادم کي ڏٺو ته هن هڪ قيدي کان ڪجهه ورتو ۽ ان کي نماز پڙهڻ جي لاءِ ڇڏي ڏنائين. مون ان خادم کي پڪڙي ماريو ۽ پڇيو: ٻڌاءِ! تو هن قيدي کان ڇا ٿو وٺين؟ تنهن تي هن ٻڌايو: هي هر نماز جي وقت مون کي هڪ دينار (يعني سون جو سڪو) ڏيندو آهي. مون پڇيو: ڇا وٺس دينار آهن؟ ته هن چيو: نه، پر جڏهن هي نماز کان فارغ ٿيندو آهي ته پنهنجو هٿ زمين تي هڻندو آهي ۽ زمين مان هڪ دينار نڪري ايندو آهي جيڪو هي مون کي ڏئي ڇڏيندو آهي! (خادم جي ڳالهه ٻڌي) مون کي شوق ٿيو ته مان هن معاملي جي حقيقت معلوم ڪريان. تنهنڪري جڏهن ٻيو ڏينهن ٿيو ته مان ان خادم جي وردي پائي ان جي جاءِ تي بيهي رهيس.

جڏهن ظهر جو وقت ٿيو ته ان قيدي مون کي اشارو ڪيو ته مون

ڪي نماز پڙهڻ ڏي ته مان توکي هڪ دينار ڏيندس. مون چيو: مان ٻن دينارن کان گهٽ نه وٺندس. هن چيو: نيڪ آهي. مون کيس کولي ڇڏيو، هن نماز پڙهي. جڏهن فارغ ٿيو ته مون ڏٺو ته هن پنهنجو هٿ زمين تي هنيو ۽ اتان کان نوان ٻه دينار ڪڍي مون کي ڏئي ڇڏيا. جڏهن عصر جو وقت ٿيو ته هن مون کي پهرين وانگر اشارو ڪيو. مون کيس اشارو ڪيو ته مان پنجن دينارن کان گهٽ نه وٺندس. نماز جو اهو عاشق مڃي ويو. وري جڏهن مغرب جو وقت ٿيو ته حسبِ معمول مون کي اشارو ڪيائين، مون چيو: مان ڏهن دينارن کان گهٽ نه وٺندس. هن منهنجي ڳالهه مڃي ورتي. جڏهن نماز کان فارغ ٿيو ته زمين مان ڏهه دينار ڪڍي مون کي ڏنائين. پوءِ جڏهن عشاء جي نماز جو وقت ٿيو ته عادت مطابق هن مون کي اشارو ڪيو، مون چيو: مان ويهن دينارن کان گهٽ نه وٺندس. تڏهن به هن منهنجي ڳالهه تسليم ڪئي ۽ نماز کان فارغ ٿي زمين مان ويهه دينار ڪڍيا ۽ مون کي ڏئي چوڻ لڳو: جيڪو گهرڻو اٿئي گهر! منهنجو مالڪ وڏو غني ۽ ڪريم آهي، مان ان کان جيڪو گهرندس هو عطا ڪندو. ان جو هي معاملو ڏسي مون کي يقين ٿي ويو ته هي الله پاڪ جو مقرب ٻانهو ۽ ولي آهي، مون تي ان جو رعب طاري ٿي ويو ۽ مون کيس زنجيرن کان آزاد ڪري ڇڏيو ۽ اها رات مون روئي گذاري. جڏهن صبح ٿيو ته مون کيس گهرائي سندس تعظيم ۽ تڪريم ڪئي، کيس پنهنجو پسنديدو نئون لباس پارايو ۽ کيس اختيار ڏنو ته هو چاهي ته اسان جي شهر ۾ عزت واري مڪان يا محل ۾ رهي ۽ چاهي ته پنهنجي شهر هليو وڃي. هن پنهنجي شهر وڃڻ پسند

ڪيو. مون سواري ۽ رستي جو خرچ ڏئي کيس سوار ڪيو. هن مون کي دعا ڏني: الله پاڪ پنهنجي پسنديده دين تي تنهنجو خاتمو فرمائي. ان جو هي جملو اڃا مڪمل نه ٿيو هو ته منهنجي دل ۾ دين اسلام جي محبت گهر ڪري وئي. پوءِ مون پنهنجا ڏهه غلام ساڻس گڏ موڪليا ۽ کين حڪم ڏنو ته کيس نهايت احترام سان وٺي وڃو. کيس هڪ مس ۽ ڪاغذ ڏنو ۽ هڪ نشاني مقرر ڪئي ته جڏهن هو خيريت سان پنهنجي شهر پهچي وڃي ته اها نشاني لکي مون ڏانهن موڪلي.

اسان جي ۽ سندس شهر جي وچ ۾ پنجن ڏينهن جو مفاصلو هو. جڏهن ڇهون ڏينهن آيو ته منهنجا خادم مون وٽ واپس آيا، انهن وٽ خط هو جنهن ۾ ان جو خط ۽ اها نشاني موجود هئي. مون پنهنجي غلامن کان جلدي پهچڻ جو سبب پڇيو ته هنن ٻڌايو ته جڏهن اسان ساڻس گڏ هتان نڪتاسين ته اسان ڪنهن به ٽڪاوت ۽ مشقت کان سواءِ تمام گهٽ وقت ۾ اتي پهچي وياسين، پر واپسيءَ تي اهو ئي سفر اسان پنجن ڏينهن ۾ طئي ڪيو. سندن هيءَ ڳالهه ٻڌندي ئي

مون ڪلمو پڙهيو: **أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَأَنَّ دِينَ الْإِسْلَامِ**

حَقٌّ. (ترجمو: مان شاهدي ڏيان ٿو ته الله کان سواءِ ڪو به معبود ناهي ۽ مان شاهدي ڏيان ٿو ته بيشڪ حضرت محمد (مصطفى) صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) الله پاڪ جا رسول آهن ۽ بيشڪ دين اسلام حق آهي.) پوءِ مان روم مان نڪري مسلمانن جي شهر ۾ اچي ويس. **(1)**

پيارا اسلامي ڀائرو! غور فرمايو! هي ڪيڏا نه سبق آموز واقعا آهن. انهن مان اسان کي هي درس ملي ٿو ته قرآنِ ڪريم اسان کي جيڪو نسخو عطا فرمايو آهي، يعني ارشاد ٿيو:

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ (پاره: 1، البقرة: 45)

ترجمو ڪنز العرفان: ۽ صبر ۽ نماز کان مدد حاصل ڪريو.

هن نسخي ۾ وڏي طاقت آهي، ڪهڙي به مشڪل هجي، ڪهڙي به پریشاني هجي، هن نسخي تي عمل ڪريو! **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ!** فائدو نصيب ٿيندو.

نماز ۾ شفا آهي ۽ هي به ياد رکڻو! ته نماز رڳو روحاني مرضن مان ئي شفا نه ٿي ڏئي، پر ڪا به بيماري اچي وڃي جيئن اڄڪلهه ڪيتريون ئي نيون نيون ۽ خطرناڪ بيماريون اچي رهيون آهن، ڪنهن کي ڪينسر آهي، ڪنهن کي هيپاٽائٽس آهي، ڪو ويچارو شگر جو مريض آهي، ڪنهن جو ڪوليسٽرول وڌيل آهي مطلب ته ڪهڙي به بيماري هجي، ان جو ڊاڪٽر کان علاج به ضرور ڪرايو! پر ان سان گڏوگڏ نماز ذريعي مدد گهرڻ هرگز نه وساريو! الحمد لله! نماز باطني بيمارين کان به نجات ڏياري ٿي ۽ جسماني مرضن کان شفا جو ذريعو پڻ آهي.

حضرت ابوهريره رضي الله عنه بيان فرمائي ٿو ته هڪ ڀيرو مان نماز پڙهي سرڪارِ مدينه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي ويجهو ويهي رهيس، پاڻ سڳورن صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: ڇا تنهنجي پيٽ ۾ سور آهي؟ مون

عرض ڪيو: جي ها! فرمايائون: ”**قُمْ فَصَلِّ، فَإِنَّ فِي الصَّلَاةِ شِفَاءً**“ يعني اٺ ۽ نماز پڙهه، چو ته نماز ۾ شفا آهي. (1)

بے عدد امراض سے محفوظ رکھے گی تمہیں
حق سے دلوائے گی صحت، تم پڙھو دل سے نماز

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

بیمارين کان شفا وغيره بابت 21 مدني گل

مختلف تحقيقات موجب: (1) نماز دل، معدي ۽ آندڻ وغيره جي مرضن ۾ شفا ڏئي ٿي. (2) نماز سور ۽ غم جو احساس و ساري ڇڏي ٿي يا گهٽ ڪري ڇڏي ٿي. (3) نماز ۾ بهترين ورزش آهي، چو ته ان جي قيام، رکوع ۽ سجدن وغيره سان جسم جا اڪثر جوڙ (Joints) حرڪت ڪندا آهن. (4) نزلي ۽ زڪام جي مريض لاءِ ڊگهو سجدو نهايت فائدي مند آهي. (5) سجدي سان بند نڪ کلي پوندو آهي. (6) آندڻ ۾ گڏ ٿيندڙ غير ضروري مواد کي حرڪت ڏئي نيڪال ڪرڻ ۾ سجدو ڪافي مددگار ثابت ٿئي ٿو. (7) نماز سان ذهن صاف ٿئي ٿو ۽ غصي جي باهه و سامي وڃي ٿي. (8) نماز رزق آڻي ٿي. (9) صحت جي حفاظت ڪري ٿي. (10) تڪليف دور ڪري ٿي. (11) بيماري پڇائي ٿي. (12) دل جي قوت وڌائي ٿي. (13) خوشيءَ جو سامان بڻجي ٿي. (14) سستي دور ڪري ٿي. (15) شرح صدر ڪري

ٿي، يعني سينو کولي ٿي. (16) روح کي غذا فراهم ڪري ٿي. (17) دل روشن ڪري ٿي. (18) چهرو چمڪائي ٿي. (19) برڪت آڻي ٿي. (20) خدائي رحمان جي ويجهو پهچائي ٿي. (21) شيطان کي پري پڄائي ٿي.

(هي فائدا صرف ان صورت ۾ حاصل ٿي سگهن ٿا، جڏهن نماز پوريءَ ريت تسلي، سکون ۽ اطمينان سان درست طريقي سان ادا ڪئي وڃي). (1)

دور هون ٻياريان، بے ڪاريان، ناڪاميان
دل ۾ داخل هو مُسرت، تم پڙهو دل سے نماز

نماز غوثيه پڙهندا ڪريو

پيارا اسلامي ڀائرو! ائين ته جيڪا به نماز پڙهندؤ، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ!** الله ڪريم جي مدد نصيب ٿيندي، پر جيڪڏهن ڪا وڏي پریشاني يا مشڪل اچي وڃي ته ان لاءِ شريعت ”نماز حاجات“ پڙهڻ جو به درس ڏنو آهي. نماز حاجات پڙهڻ جا ڪيترائي طريقا آهن، مڪتبه المدينه جي ڪتاب ”فضائل دعا“ ۾ نماز حاجات جا ڪافي طريقا لکيل آهن، انهن مان هڪ ”نماز غوثيه“ به آهي، نماز غوثيه ڪنهن به غير مڪروه وقت ۾ پڙهي سگهجي ٿي، پر وڌيڪ بهتر هي آهي ته مغرب جي نماز کان پوءِ 2 رڪعتون نفل پڙهجن. هر رڪعت ۾ سورة الاخلاص 11-11 پيرا پڙهي وڃي، پوءِ سلام ڦيرائڻ کان پوءِ 11

پيرا درود پاڪ پڙهجي، ان کان پوءِ بغداد شريف جي طرف 11 قدم هلي غوث پاڪ کي پڪارجي (سڌ ڪجي)، پوءِ سندن وسيلي سان دعا گهري وڃي، **اِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيمُ!** حاجت پوري ٿيندي.

آپ جيسا پير هون ڪيا عرض ڌر ڌر پھرون
آپ سے سب کچھ ملا يا غوث اعظم دست گير!

نماز غوثيه آزمائيل عمل

حضرت علامه علي قاري **رحمة الله عليه** فرمائي ٿو: **وَقَدْ جَرَّبْتُ ذَلِكَ مِرَارًا فَصَاحَّ** يعني ڪيترائي ڀيرا نماز غوثيه جو تجربو ڪيو ويو، جيڪو درست ثابت ٿيو (يعني مقصد پورو ٿيو). (1)

واه ڪيامرتبه اے غوث ہے بالا تيرا
اُونچے اُونچوں کے سروں سے قدم اعلیٰ تيرا (2)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بيان ڪي پڄاڻيءَ طرف آڻيندي هڪ شرعي مسئلو عرض ڪيان ٿو:

درست ڇا آهي؟

(درست شرعي مسئلو ۽ عوام ۾ موجود غلط فهميءَ جي نشاندهي)
مسئلو: نماز ۾ ”ڪَفِ ثوب“ (يعني ڪپڙو سميتن يا ويڙهن) مڪروھ

1...نزبة الخاطر، صفحه: 67-

2...حداث بخش، صفحه: 19-

تحريمي، ناجائز ۽ گناه آهي.

وضاحت: اسان جي معاشري ۾ هيءَ تمام عام غلطي آهي **◆** عام طور تي ماڻهو نماز شروع ڪرڻ کان پهريان شلوار کي نيفي کان پڪڙي موڙي (Fold) وٺندا آهن **◆** جيڪي پينٽ پائيندڙ آهن، اهي پينٽ جا پائينجا موڙي ڇڏيندا آهن **◆** ائين ئي ڪڏهن وضو دوران ٻانهون مٿي چاڙهيندا آهن ته انهن کي ٻيهر هيٺ ڪرڻ کانسواءِ ئي ائين ئي نماز شروع ڪري وٺندا آهن، هي سڀ صورتون ”ڪفِ ثوب“ (يعني ڪپڙو سميتڻ) ۾ اچن ٿيون.

حديثِ پاڪ ۾ ان کان منع ڪئي وئي آهي، بخاري شريف ۾ آهي: **”وَلَا تَكْفُ ثُوبًا“** يعني اسان کي حڪم ڏنو ويو ته اسان ڪپڙو نه سميتيون. ياد رکو! نماز ۾ ڪفِ ثوب مڪروه تحريمي، ناجائز ۽ گناه آهي، اهڙي طرح پڙهيل نماز مڪروه تحريمي ۽ واجب الاعداه هوندي، اهڙي طرح پڙهيل نماز کي ٻيهر پڙهڻ واجب آهي. **(1)**

نوٽ: پيڏيون ظاهر ڪرڻ سنت آهي **(2)**، پر هيءَ سنت نماز جي ناهي بلڪ لباس جي آهي. اهڙي طرح نماز پڙهڻ جو پيڏيون ڍڪيل هجڻ، مڪروه تنزيهي آهي، يعني اهڙي طرح نماز پڙهڻ ۾ گناه ناهي، نماز ٿي ويندي، پر ائين ڪرڻ برو آهي. اسان کي ڪيي ته پيڏيون ظاهر رکڻ جي سنت تي عمل ڪرڻ لاءِ شلوار ننڍي سبيرايون ته جيئن ڪپڙو موڙڻ جي نوبت ئي نه اچي.

1... فتاوىٰ خليله، جلد: 1، صفحه: 246 خلاصه.

2... مرآة المايج، جلد: 6، صفحه: 94 خلاصه.

الله پاڪ اسان کي درست اسلامي احڪام سڪڻ ۽ انهن تي عمل
ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي. اَمِينُ بِجَاهِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

اسماءِ حسنيٰ جون برڪتون (وظيفو)

يَا بَدِيْعُ (اي نئون بڻائيندڙ!)

جڏهن ڪنهن کي ڪو تمام گورو يا مشڪل ڪم درپيش هجي ته
70 هزار ڀيرا ”يَا بَدِيْعُ“ پڙهي، اِنْ شَاءَ اللهُ الْكَرِيمِ! ان ۾ ڪاميابي ملندي. (1)
الله پاڪ اسان کي عمل جي توفيق عطا فرمائي.

اَمِينُ بِجَاهِ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ